E. kadangi, remiantis Protokolo dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 8 straipsniu, Europos Parlamento nariai negali būti apklausiami, sulaikomi ar traukiami atsakomybėn dėl einant pareigas pareikštos nuomonės ar balsavimo,

F. kadangi, remiantis Parlamento įsigalėjusia tvarka, tai, kad teismo procesas yra civilinės ar administracinės teisės pobūdžio ar kad jame yra tam tikrų aspektų, kuriuos reglamentuoja civilinė ar administracinė teisė, *per se* netrukdo taikyti tuo straipsniu suteikiamo imuniteto,

G. kadangi Luigi de Magistris, duodamas minėtą interviu, vykdė savo kaip Europos Parlamento nario pareigas ir politinę veiklą išreikšdamas savo nuomonę savo rinkėjams visuomenės susidomėjimą keliančiu klausimu,

H. kadangi siekti Parlamento nariams neleisti išreikšti savo nuomonės teisėtą visuomenės susidomėjimą ir susirūpinimą keliančiais klausimais ir kritikuoti savo politinius oponentus iškeliant jiems bylą yra nepriimtina demokratinėje visuomenėje ir tai pažeidžia Protokolo dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 8 straipsnį, kuriuo siekiama ginti narių saviraiškos laisvę jiems vykdant savo pareigas Parlamento kaip Europos Sąjungos institucijos labui,

1. nusprendžia ginti Luigi de Magistris imunitetą ir privilegijas;

2. paveda Pirmininkui nedelsiant perduoti šį sprendimą kompetentingai Italijos Respublikos valdžios institucijai ir Luigi de Magistris.

Prašymas ginti Parlamento nario Bruno Gollnischo imunitetą

P7_TA(2011)0189

2011 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento sprendimas dėl prašymo ginti Bruno Gollnischo imunitetą ir privilegijas (2010/2097(IMM))

(2012/C 377 E/26)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Bruno Gollnischo prašymą ginti jo imunitetą atsižvelgiant į baudžiamosios bylos nagrinėjimo procesą Prancūzijos teisme, pateiktą 2010 m. birželio 10 d. ir paskelbtą per 2010 m. birželio 14 d. plenarinį posėdį,

— 2011 m. sausio 26 d. susipažinęs su Bruno Gollnischo paaiškinimais, pateiktais pagal Darbo tvarkos taisyklių 7 straipsnio 3 dalį,

— atsižvelgdamas į 1965 m. balandžio 8 d. Protokolo dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 9 straipsnį bei į 1976 m. rugsėjo 20 d. Akto dėl atstovų į Europos Parlamentą rinkimų remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise 6 straipsnio 2 dalį,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 1964 m. gegužės 12 d., 1986 m. liepos 10 d., 2008 m. spalio 21 d. ir 15 d. bei 2010 m. kovo 19 d. sprendimus [1],

— atsižvelgdamas į Prancūzijos Respublikos Konstitucijos 26 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 6 straipsnio 3 dalį ir į 7 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto išvadas (A7–0154/2011),

[1] Byla 101/63 Wagner prieš Fohrmann ir Krier [1964 m.] rink. 195, byla 149/85 Wybot prieš Faure ir kitus [1986 m.] rink. 2391, byla T-345/05 Mote prieš Parlamentą [2008 m.] rink. II-2849, sujungtos bylos C-200/07 ir C-201/07 Marra prieš De Gregorio ir Clemente [2008 m.] rink. I-7929 ir byla T-42/06 Gollnisch prieš Parlamentą.

2011 m. gegužės 10 d., antradienis

A. kadangi Europos Parlamento narys Bruno Gollnisch pateikė prašymą ginti jo parlamentinį imunitetą dėl to, kad Prancūzijos valdžios institucijos taikė jo laisvę ribojančias priemones, kurios sudarė teisminio ieškinio, kurį kartu su reikalavimu dėl kompensacijos (pranc. *plainte avec constitution de partie civile*) 2009 m. sausio 26 d. pateikė Tarptautinė kovos su rasizmu ir antisemitizmu lyga prieš neįvardytą asmenį dėl rasinės neapykantos kurstymo, nagrinėjimo veiksmų dalį,

B. kadangi prašyme ginti imunitetą nesivadovaujama Protokolo dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 8 straipsniu, todėl jis toliau nėra taikomas,

C. kadangi remiantis Protokolo dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 9 straipsniu, kuriuo buvo aiškiai vadovaujamasi Bruno Gollnischo 2010 m. birželio 10 d. laiške Pirmininkui ir kuris yra taikytinas esamu atveju, Europos Parlamento nariai sesijų metu naudojasi savo valstybės teritorijoje imunitetais, kurie toje valstybėje yra suteikiami parlamento nariams; kadangi tai negali sukliudyti Europos Parlamentui pasinaudoti savo teise atšaukti vieno iš narių imunitetą,

D. kadangi remiantis Prancūzijos Respublikos Konstitucijos 26 straipsnio antros pastraipos nuostatomis, „nė vienas Parlamento narys be Asamblėjos, kurios narys jis yra, sutikimo dėl nusikaltimų ar baudžiamųjų nusižengimų negali būti suimamas ar negali būti kitaip atimama ar suvaržoma jo laisvė, išskyrus atvejus, kai jis užtinkamas bedarantis nusikaltimą ar baudžiamąjį nusižengimą, arba apkaltinamojo nuosprendžio įsigaliojimu atveju“ ir kadangi pagal 26 straipsnio trečią pastraipą „suėmimo, laisvės atėmimo ar suvaržymo priemonių taikymas arba Parlamento nario traukimas baudžiamojon atsakomybėn laikinai sustabdomas per sesiją, jei Asamblėja, kurios narys jis yra, to reikalauja“,

E. kadangi Parlamentas turi plačią teisę savo nuožiūra spręsti dėl nurodymų, kuriuos jis ketina duoti dėl sprendimo pateikus prašymą ginti vieno iš jo narių imunitetą ([1]),

F. kadangi esamu atveju Parlamentas neaptiko jokių *fumus persecutionis* prielaidos įrodymų, t. y. pakankamai tikslių ir rimtų įtarimų, kad ieškinys buvo pateiktas siekiant pakenkti nario politinei reputacijai,

G. kadangi šis atvejis nepriklauso Bruno Gollnischo, kaip Europos Parlamento nario, politinės veiklos sričiai; kadangi iš tikrųjų jis susijęs tik su Bruno Gollnischo, kaip Ronos-Alpių regiono tarybos nario, išrinkto remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise, regioninio ir vietos pobūdžio veikla, kuri skiriasi nuo Europos Parlamento nario veiklos,

H. kadangi Bruno Gollnisch pateikė paaiškinimą dėl to, kodėl jo frakcija Ronos-Alpių regiono taryboje pateikė pranešimą spaudai, dėl kurio buvo pateiktas prašymas ginti imunitetą, nurodydamas, kad šį pranešimą parengė to regiono Nacionalinio fronto partijos grupė, įskaitant jo ryšių vadovą, kuris įgaliotas kalbėti išrinktų Nacionalinio fronto partijos pareigūnų vardu; kadangi Parlamento nario imuniteto taikymas tokiai situacijai reikštų netinkamą ir per daug platų šių taisyklių, kuriomis siekiama išvengti kišimosi į Parlamento veiklą ir nepriklausomumą, taikymą,

I. kadangi Prancūzijos valdžios institucijos, deja, pažeidė Parlamento prerogatyvas patvirtindamos tam tikras, kaip vėliau paaiškėjo, Bruno Gollnischo laisvę varžančias priemones, prieš tai nepateikusios prašymo atšaukti jo Parlamento nario imunitetą; kadangi vis dėlto atsižvelgiant į tai, kad Prancūzijos valdžios institucijos dabar jau pateikė prašymą atšaukti šio asmens imunitetą siekiant, kad ateityje būtų galima imtis pirmiau minėtųjų priemonių, šiuo metu jau nėra būtina ginti Bruno Gollnischo imunitetą šiuo atžvilgiu,

J. kadangi kompetentingos teismo institucijos, o ne Parlamentas turi nuspręsti, kartu laikantis visų demokratinių garantijų, kokiu mastu buvo pažeisti Prancūzijos įstatymai, reglamentuojantys rasinės neapykantos kurstymą, ir kokios galėtų būti teisinės pasekmės,

K. kadangi Bruno Gollnischo parlamentinis imunitetas dėl to neturėtų būti ginamas,

([1]) Byla T-42/06 B. Gollnisch prieš Parlamentą, 101 dalis.

1. nusprendžia, atsižvelgdamas į tai, kas išdėstyta anksčiau, neginti B. Gollnischo imuniteto ir privilegijų;

2. paveda Pirmininkui nedelsiant perduoti šį sprendimą ir atsakingo komiteto pranešimą kompetentingai Prancūzijos Respublikos valdžios institucijai ir B. Gollnischui.

Prašymas atšaukti Parlamento nario Bruno Gollnischo imunitetą

P7_TA(2011)0190

2011 m. gegužės 10 d. Europos Parlamento sprendimas dėl prašymo atšaukti Bruno Gollnischo imunitetą (2010/2284(IMM))

(2012/C 377 E/27)

Europos Parlamentas,

— atsižvelgdamas į Prancūzijos valdžios institucijų prašymą atšaukti Bruno Gollnischo imunitetą, pateiktą 2010 m. lapkričio 3 d. ir paskelbtą per 2010 m. lapkričio 24 d. plenarinį posėdį,

— 2011 m. sausio 26 d. susipažinęs su Bruno Gollnischo paaiškinimais, pateiktais pagal Darbo tvarkos taisyklių 7 straipsnio 3 dalį,

— atsižvelgdamas į 1965 m. balandžio 8 d. Protokolo dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 9 straipsnį bei į 1976 m. rugsėjo 20 d. Akto dėl atstovų į Europos Parlamentą rinkimų remiantis tiesiogine visuotine rinkimų teise 6 straipsnio 2 dalį,

— atsižvelgdamas į Europos Sąjungos Teisingumo Teismo 1964 m. gegužės 12 d., 1986 m. liepos 10 d., 2008 m. spalio 21 d. ir 15 d. bei 2010 m. kovo 19 d. sprendimus [1],

— atsižvelgdamas į Prancūzijos Respublikos Konstitucijos 26 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Darbo tvarkos taisyklių 6 straipsnio 2 dalį ir 7 straipsnį,

— atsižvelgdamas į Teisės reikalų komiteto pranešimą (A7–0155/2011),

A. kadangi Prancūzijos generalinis prokuroras pateikė prašymą atšaukti Europos Parlamento nario Bruno Gollnischo imunitetą tam, kad būtų galima vykdyti ieškinio dėl tariamo rasinės neapykantos kurstymo tyrimą ir, jei to reikėtų, kviesti Bruną Gollnischą į Prancūzijos pirmosios instancijos teismą, apeliacinį teismą ir kasacinį teismą,

B. kadangi Bruno Gollnischo imuniteto atšaukimas susijęs su įtarimais įvykdžius rasinės neapykantos kurstymo baudžiamąjį nusižengimą, kai Ronos-Alpių regiono tarybos Nacionalinio fronto partijos grupė, kurios pirmininkas buvo Bruno Gollnisch, 2008 m. spalio 3 d. paskelbė spaudos pranešimą,

C. kadangi pagal Protokolo dėl Europos Sąjungos privilegijų ir imunitetų 9 straipsnį Europos Parlamento nariai sesijų metu naudojasi savo valstybės teritorijoje - imunitetais, kurie toje valstybėje yra suteikiami parlamento nariams; kadangi tai negali sukliudyti Europos Parlamentui pasinaudoti savo teise atšaukti vieno iš narių imunitetą,

---

[1] Byla 101/63 Wagner prieš Fohrmann ir Krier [1964 m.] rink. 195, byla 149/85 Wybot prieš Faure ir kiti [1986 m.] rink. 2391, byla T-345/05 Mote prieš Parlamentą [2008 m.] rink. II-2849, sujungtos bylos C-200/07 ir C-201/07 Marra prieš De Gregorio ir Clemente [2008 m.] rink. I-7929 ir byla T-42/06 B. Gollnisch prieš Parlamentą.